

ΤΡΙΩΔΙΟΝ.

ΤΗ ΙΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ
2023.

ΕΣΠΕΡΑΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΝΥΜΦΙΟΥ ΜΕ ΤΟΝ
ΟΡΘΟ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ
(12 Απριλίου 2023).

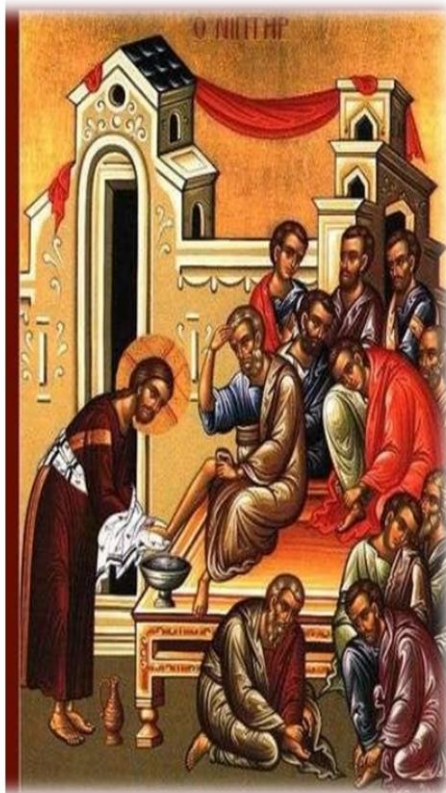
Μνειάν ποιούμεθα τῆς ἀλειψάσης τὸν
Κύριον μύρω Πόρνης γυναικός. Μνήμη
τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου,
Ἐπισκόπου Παρίου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΝΥΜΦΙΟΥ.

Μεγάλη Τετάρτη

Ο Νιπτήρας

- Ο Κύριος και οι μαθητές μαζεύτηκαν σ' ένα δωμάτιο.
- Ο Χριστός ζώνεται μια ποδιά, παίρνει μια λεκάνη και αρχίζει να πλένει τα πόδια των μαθητών
- Ο Πέτρος αντιδρά
Ο Κύριος διδάσκει την
ΤΑ ΠΕΙΝΩΣΗ

ΟΡΘΟΣ.

**Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμην.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

**Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ
Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ
Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ
σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

Ἄμην.

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ').
Δόξα... Καὶ νῦν ...**

**Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.**

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον (ιβ’)

Δόξα Πατρί.. Καὶ νῦν...

Ἐμμελῆς ἀπαγγελία εἰς τὸ κλιτὸν ὕψος

- **Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**
- **Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**
- **Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

ΨΑΛΜΟΣ ΙΘ'. (19).

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρα
θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ
Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ
ἐκ Σιών **ἀντιλάβοιτό σου.**

Μνησθεὶν πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ
ὄλοκαύτωμά σου **πιανάτω.**

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου,
καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου **πληρώσαι .**

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ
ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ **ἡμῶν**
μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά
σου· νῦν ἔγνω, ὅτι ἔσωσε Κύριος **τὸν**
χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου
αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἢ σωτηρία τῆς
δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὔτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις,
ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ **ἡμῶν**
ἐπικαλεσόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς
δὲ **ἀνέστημεν, καὶ ἀνωρθώθημεν.**

Κύριε, σῶσον τὸν Βασιλέα, καὶ
ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἧ ἂν ἡμέρα
ἐπικαλεσώμεθά σε.

ΨΑΛΜΟΣ Κ'. 20.

**Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται
ὁ Βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου
ἀγαλλιᾶσεται σφόδρα.**

**Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ
ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν
χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν .**

**Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις
χρηστότητας, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.**

**Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ
μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.**

**Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ
σου· δόξαν, καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.**

**Ὅτι δώης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα
αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ
τοῦ προσώπου σου.**

**Ὅτι ὁ Βασιλεύς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν
τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.**

**Εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς
σου, ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς
μισοῦντάς σε.**

**Ὅτι θήσεις αὐτούς ὡς κλίβανον πυρός,
εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.**

**Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει
αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτούς πῦρ.**

**Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς,
καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν
ἀνθρώπων.**

**Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο
βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στήναι.**

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς
περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ
πρόσωπον αὐτῶν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου·
ἄσομεν, καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας
σου.

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ').**
Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**
Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Ἄμην.

Τροπάρια

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί...

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός,
εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον
εἰρήνης, **ἀήττητον τρόπαιον.**

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε,
μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν,
πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς
ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες
τὸν Θεόν, **μόνη εὐλογημένη.**

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἵτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

**Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ
ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία **(ἐκ γ')**.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου
(ἐκ β').

Ψαλμὸς γ' (3)

- **Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ
θλίβοντές με πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ'
ἐμέ;**
- Πολλοὶ λέγουσιν τῇ ψυχῇ μου οὐκ
ἔστιν σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
- Σὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ δόξα
μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.
- Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα
καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρου ἀγίου αὐτοῦ.
 - Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα
ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.
 - Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων
λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.
 - Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός
μου ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς
ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως ὀδόντας
ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.
- Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν
λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν

- **Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα
ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.**

Ψαλμὸς λζ' (37)

- **Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με
μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με,**

- ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου
- οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου,
 - οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου,
 - ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ,
 - προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου
 - ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην
 - ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου
 - ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
 - Κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη,
 - ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστιν μετ' ἐμοῦ,
 - οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν,

- καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν
- ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ
- καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμοὺς
 - ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα σὺ εἰσακούση Κύριε ὁ Θεός μου,
 - ὅτι εἶπον' μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρήμονησαν
 - ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου διὰ παντὸς
 - ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου
 - οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως
 - οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με ἐπεὶ κατεδίωκον δικαιοσύνην.
 - Μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
- Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν

- **Μ**ὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
- **Π**ρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62)

- **Ὁ** Θεὸς ὁ Θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω
- ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ
- οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου
 - ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς, τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε
 - οὕτως εὐλόγησώ σε ἐν τῇ ζωῇ μου ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου
 - ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖ ἡ ψυχὴ μου καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου
 - εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ
 - ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι
 - ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου
 - αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς παραδοθήσονται εἰς

χειρας ρομφαίας μερίδες άλωπέκων
ἔσονται

- ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα

Καὶ πάλιν

- Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι,
- Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

**Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα,
Δόξα σοι ὁ Θεὸς(Τρις).**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.**

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ψαλμὸς πζ' (87)

- **Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου**
ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου
- εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου
- ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισεν
 - προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον ἐγενήθην ὡς

ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς
ἐλεύθερος

- ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν,
- ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου,
- ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ
- ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς
- παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας
- ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου
- μή τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;
- μή διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
- μή γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;
- κἀγὼ πρὸς σὲ Κύριε ἐκέκραξα καὶ τὸ πρωῒ ἢ προσευχή μου προφθάσει σε
- ἵνα τί Κύριε ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

- πτωχὸς εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην
- ἐπ' ἐμὲ διήλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοὶ σου ἐξετάραζάν με
- ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὄλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα
 - ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας .

Καὶ πάλιν

- **Κύριε** ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
- **Εἰσελθέτω** ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου **κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.**

Ψαλμὸς ρβ' (102)

- **Εὐλόγει** ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ
- Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ
 - τὸν εὐΐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου
 - τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς

- τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου
- ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις
 - ἐγνώρισεν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆϊ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ,
- οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος μακρόθυμος καὶ πολυέλεος,
- οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ,
- οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν
- ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσεν Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν
- καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν
 - καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱοὺς ὠκτείρησεν κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτὸν ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν,
- ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει
- ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ

- τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν
- καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσιν τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
- Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασεν τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπάζει
 - εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ
 - εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ
- εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

- **Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.**

Ψαλμὸς ρμβ' (142)

- **Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου,**

- και μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν,
- ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου,
- ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου
 - ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων
- διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χειρὰς μου ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι
- ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου
- μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον
- ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτ' ἡ ἐλεός σου ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα
 - γνῶρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου
- ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον
 - δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
- Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με

- ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Καὶ πάλιν

- **Εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (δὶς)**
- **Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία.**

**Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.
Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').
Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.**

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

[καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς,
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων,
 ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων,
 καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
 σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
 πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
 ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ
 χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
 Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
 ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
 τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
 καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
 ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
 προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στίχ, α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Στίχ, β'. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Στίχ, γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Στίχ, δ'. Πρόσθεσ ἀυτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθεσ ἀυτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Τροπάριον τοῦ Νυμφίου, Ἦχος πλ. δ'

Ἴδου ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχῆ μου, μὴ τῷ ὑπνω κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα.

Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, **δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς. (Ἄργον).**

Δόξα Πατρί ...

Ἴδου ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν,

ὄν εὐρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὑπνω κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα.

Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν,
πρεσβείαις τοῦ ἱεράρχου σῶσον ἡμᾶς.(

Ἄργον).

Καὶ νῦν ...

Ἴδου ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὄν εὐρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὄν εὐρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὑπνω κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα.

Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, **διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.**(**Σύντομον).**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους

καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Καθίσματα.

Καθίσματα Ἰἤχος γ' Τὴν ὠραιότητα.

**Πόρνη προσῆλθέ σοι, μύρα σὺν
δάκρυσιν, κατακενοῦσά σου ποσὶ
Φιλάνθρωπε, καὶ δυσωδίας τῶν κακῶν,
λυτροῦται τῇ κελεύσει σου, πνέων δὲ τὴν
χάριν σου, μαθητῆς ὁ ἀχάριστος, ταύτην
ἀποβάλλεται, καὶ βορβόρω συμφύρεται,
φιλαργυρία ἀπεμπολῶν σε. **Δόξα Χριστέ
τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.****

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πόρνη προσῆλθέ σοι, μύρα σὺν
δάκρυσιν, κατακενοῦσά σου ποσὶ
Φιλάνθρωπε, καὶ δυσωδίας τῶν κακῶν,
λυτροῦται τῇ κελεύσει σου, πνέων δὲ τὴν
χάριν σου, μαθητῆς ὁ ἀχάριστος, ταύτην
ἀποβάλλεται, καὶ βορβόρω συμφύρεται,
φιλαργυρία ἀπεμπολῶν σε. **Δόξα Χριστέ
τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.****

**Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Τριωδίου. Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε.**

**Ἰούδας ὁ δόλιος, φιλαργυρίας ἐρῶν,
προδοῦναί σε Κύριε, τὸν θησαυρὸν τῆς
ζωῆς, δολίως ἐμελέτησεν. Ὅθεν καὶ
παροινήσας, τρέχει πρὸς Ἰουδαίους,
λέγει τοῖς παρανόμοις. Τί μοι θέλετε
δοῦναι, κἀγὼ παραδώσω ὑμῖν, εἰς τὸ
σταυρῶσαι αὐτόν;**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

**Ἰούδας ὁ δόλιος, φιλαργυρίας ἐρῶν,
προδοῦναί σε Κύριε, τὸν θησαυρὸν τῆς
ζωῆς, δολίως ἐμελέτησεν. Ὅθεν καὶ
παροινήσας, τρέχει πρὸς Ἰουδαίους,
λέγει τοῖς παρανόμοις. Τί μοι θέλετε
δοῦναι, κἀγὼ παραδώσω ὑμῖν, εἰς τὸ
σταυρῶσαι αὐτόν;**

**Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Τριωδίου. Ἦχος α' Τὴν Σοφίαν, καὶ
Λόγον.**

**Ἡ Πόρνη ἐν κλαυθμῷ, ἀνεβόα οἰκτίρμον,
ἐκμάσσουσα θερμῶς, τοὺς ἀχράντους
σου πόδας, θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ
ἐκ βάθους στενάζουσα. Μὴ ἀπόση με,
μηδὲ βδελύξη Θεέ μου, ἀλλὰ δέξαι με,
μετανοοῦσαν, καὶ σῶσον, ὡς μόνος
φιάνθρωπος.**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

**Ἡ Πόρνη ἐν κλαυθμῷ, ἀνεβόα οἰκτίρμον,
ἐκμάσσουσα θερμῶς, τοὺς ἀχράντους**

σου πόδας, θριξί τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ ἐκ βάθους στενάζουσα. Μὴ ἀπόση με, μηδὲ βδελύξη Θεέ μου, ἀλλὰ δέξαι με, μετανοοῦσαν, καὶ σῶσον, ὡς ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου

...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ιβ' 17 – 50.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμαρτύρει ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. ¹⁸διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον. ¹⁹οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπον πρὸς ἑαυτούς· Θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν; ἴδε ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν. ²⁰Ἦσαν δέ

τινες Ἕλληνες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα
 προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ. ²¹οὗτοι οὖν
 προσῆλθον Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ
 τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων αὐτὸν
 λέγοντες· Κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν
 ἰδεῖν. ²²ἔρχεται Φίλιππος καὶ λέγει τῷ
 Ἀνδρέᾳ, καὶ πάλιν Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος
 καὶ λέγουσι τῷ Ἰησοῦ· ²³ὁ δὲ Ἰησοῦς
 ἀπεκρίνατο αὐτοῖς λέγων· Ἐλήλυθεν ἡ
 ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ
 ἀνθρώπου. ²⁴ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν
 μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν
 ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ
 ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει. ²⁵ὁ φιλῶν
 τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὁ
 μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ
 τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει
 αὐτήν. ²⁶ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ τις, ἐμοὶ
 ἀκολουθείτω, καὶ ὅπου εἰμι ἐγώ, ἐκεῖ καὶ
 ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· καὶ ἐὰν τις ἐμοὶ
 διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ. ²⁷Νῦν ἡ
 ψυχὴ μου τετάρρακται, καὶ τί εἶπω; Πάτερ,
 σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης. ἀλλὰ διὰ
 τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν
 ταύτην. ²⁸πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα.
 ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Καὶ
 ἐδόξασα καὶ πάλιν δοξάσω. ²⁹ὁ οὖν ὄχλος
 ὁ ἐστὼς καὶ ἀκούσας ἔλεγε βροντὴν
 γεγονέναι· ἄλλοι ἔλεγον· Ἄγγελος αὐτῷ
 λελάληκεν. ³⁰ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
 εἶπεν· Οὐ δι' ἐμέ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν,

ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. ³¹νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ
 κόσμου τούτου, νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου
 τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω· ³²κάγὼ εἰάν
 ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἐλκύσω πρὸς
 ἑμαυτόν. ³³τοῦτο δὲ ἔλεγεν σημαίνων
 ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν
 ἀποθνήσκειν. ³⁴ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος·
 Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ
 Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ πῶς σὺ
 λέγεις, δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ
 ἀνθρώπου; τίς ἐστὶν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ
 ἀνθρώπου; ³⁵εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
 Ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστὶ·
 περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ
 σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν
 ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει. ³⁶ἕως
 τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς ἵνα
 υἱοὶ φωτὸς γένησθε. Ταῦτα ἐλάλησεν
 Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ'
 αὐτῶν. ³⁷Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα
 πεποιηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ
 ἐπίστευον εἰς αὐτόν, ³⁸ἵνα ὁ λόγος
 Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῇ ὃν εἶπε·
 Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ
 βραχίων Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη; ³⁹διὰ
 τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεύειν, ὅτι πάλιν
 εἶπεν Ἡσαΐας· ⁴⁰Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς
 ὀφθαλμοὺς καὶ πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν
 καρδίαν, ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ
 νοήσωσι τῇ καρδίᾳ καὶ ἐπιστραφῶσι, καὶ
 ἰάσομαι αὐτούς. ⁴¹ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας

ὅτε εἶδεν τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ ἐλάλησε
 περὶ αὐτοῦ. ⁴² ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν
 ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν,
 ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους οὐχ
 ὠμολόγουν, ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι
 γένωνται· ⁴³ ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν
 ἀνθρώπων μᾶλλον ἢ περὶ τὴν δόξαν τοῦ
 Θεοῦ. ⁴⁴ Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε καὶ εἶπεν· Ὁ
 πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ,
 ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαντά με, ⁴⁵ καὶ ὁ
 θεωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ τὸν πέμψαντά
 με. ⁴⁶ ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα,
 ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ
 μὴ μείνη. ⁴⁷ καὶ ἐάν τις μου ἀκούσῃ τῶν
 ῥημάτων καὶ μὴ πιστεύσῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω
 αὐτόν· οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν
 κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον. ⁴⁸ ὁ
 ἀθετῶν ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά
 μου, ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος ὃν
 ἐλάλησα, ἐκεῖνος κρινεῖ αὐτόν ἐν τῇ
 ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· ⁴⁹ ὅτι ἐγὼ ἐξ ἐμαυτοῦ οὐκ
 ἐλάλησα, ἀλλ' ὁ πέμψας με πατήρ αὐτός
 μοι ἐντολὴν ἔδωκε τί εἶπω καὶ τί
 λαλήσω· ⁵⁰ καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ
 ζωὴ αἰώνιος ἐστίν. ἃ οὖν λαλῶ ἐγὼ,
 καθὼς εἶρηκέ μοι ὁ πατήρ, οὕτω λαλῶ.

Δόξα Σοι Κύριε, δόξα Σοι.

Ψαλμὸς 50

- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
- σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
- ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
- ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
- ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
- ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
 - μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
 - ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
 - θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ·
 - τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
 - **τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.**

**Κανών α', Ὡδή γ', Τριωδίου Ἦχος β' Ὁ
Εἰρμός.**

«Τῆς Πίστεως ἐν πέτρα με στερεώσας,
ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς
μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ
ψάλλειν, οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου
Κύριε».

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι
Ἐν κενοῖς τὸ συνέδριον τῶν ἀνόμων, καὶ
γνώμη συναθροίζεται κακοτρόπῳ,
κατάκριτον τὸν ρύστην σε ἀποφῆναι
Χριστέ, ᾧ ψάλλομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων, ἀμήν.**

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τῶν ἀνόμων,
σκέπτεται, θεομάχου ψυχῆς ὑπάρχον, ὡς
δύσχρηστον τὸν δίκαιον ἀποκτεῖναι,
Χριστόν, ᾧ ψάλλομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Καταβασία

«Τῆς Πίστεως ἐν πέτρα με στερεώσας,
ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς
μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ
ψάλλειν· οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου
Κύριε».

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.
**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθεὶς.

**Ἐπὲρ τὴν Πόρνην Ἀγαθὴ ἀνομήσας,
δακρύων ὄμβρους οὐδαμῶς σοι
προσῆξα, ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος
προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς
ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν
ἄφεσιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν**

ὀφλημάτων κράζοντι Σωτήρ. Ἐκ τοῦ
βορβόρου τῶν ἔργων μου ρῦσαί με.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ μετὰ τρίτον οὐρανόν.

Ἡ πρόην ἄσωτος Γυνή, ἐξαίφνης
σώφρων ὠφθη, μισήσασα τὰ ἔργα, τῆς
αἰσχρᾶς ἀμαρτίας, καὶ ἡδονὰς τοῦ
σώματος, διενθυμουμένη τὴν αἰσχύνην
τὴν πολλήν, καὶ κρίσιν τῆς κολάσεως, ἣν
ὑποστῶσι πόρνοι καὶ ἄσωτοι, ὧν περ
πρῶτος πέλω, καὶ πτοοῦμαι, ἀλλ' ἐμμένω
τῇ φαύλῃ συνηθείᾳ ὁ ἄφρων, ἡ Πόρνη δὲ
γυνή, καὶ πτοηθεῖσα, καὶ σπουδάσασα
ταχύ, ἤλθε βοῶσα πρὸς τὸν Λυτρωτὴν·
Φιλάνθρωπε καὶ οἰκτίρμον, ἐκ τοῦ
βορβόρου τῶν ἔργων μου ρῦσαί με.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

Τῇ ΙΒ' τοῦ μηνός Απριλίου, Μνήμη τοῦ
Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου,
Ἐπισκόπου Παρίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι

Χαίρων τελεύτα, Βασίλ.ειε τρισμάκαρ.
Ἐκεῖ γὰρ ἤξεις, οὔ χαρᾶς πλησθῆς ὄσης.
Δωδεκάτη Βασίλειε ταφήϊα δύσσαο
νεκρός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐν ἔτει ἑξακισχιλιοστῷ
τετρακοσιοστῷ πεντηκοστῷ,
ἀνεκομίσθη ἡ τιμία Ζώνη τῆς ὑπεραγίας

**Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἀπὸ τῆς
ἐπισκοπῆς Ζήλας ἐπὶ τὴν βασιλίδα τῶν
πόλεων, ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ
Ἰωαννοῦ, τῶν Πορφυρογεννήτων, μετὰ
δὲ ταῦτα, ὕστερον μετετέθη ἐν τῇ ἀγίᾳ
σορῷ τῶν Χαλκοπρατείων, κατὰ τὴν
τριακοστὴν πρώτην τοῦ Αὐγούστου
μηνός.**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας
Μητρὸς ἡμῶν Ἀνθούσης, θυγατρὸς
Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου.**

Στίχοι.

Ἰρίξης δυσώδους καρπὸς εὐώδης μάλα,
Ἀνθοῦσα σεμνὴ γῆς ἀπανθεῖ καὶ βίου.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Δήμη καὶ Πρωτίωνος.**

Στίχοι.

Πρῶτος κεφαλὴν Πρωτίων ἀφηρέθη,
Μεθ' οὗ κάραν προὔτεινε Δήμησ δημίω.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Ἱερομάρτυρος Ἀρτέμωνος.**

Στίχοι.

Εὗρε στεφάνους ἀρτίμητος Ἀρτέμων
Πρέποντας αὐτοῦ τῇ τετμημένη κάρᾳ.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων τριῶν
Μαρτύρων Μηνᾶ, Δαυΐδ, καὶ Ἰωάννου.**

Στίχοι.

Δούλους Θεοῦ τρεῖς Ἀββάδας
παθοκτόνους
Τοξεύμασι κτείνουσιν ἀνθρωποκτόνοι.

**Τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Τετάρτης, τῆς
ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρω Πόρνης
γυναικός, μνείαν ποιεῖσθαι οἱ θειότατοι
Πατέρες ἐθέσπισαν, ὅτι πρὸ τοῦ
σωτηρίου Πάθους μικρὸν τοῦτο γέγονε.**

Στίχοι

Γυνή, βαλοῦσα σῶματι Χριστοῦ μύρον,
Τὴν Νικοδήμου προὔλαβε σμυρναλόην.

**Ἄλλ' ὁ τῷ, νοητῷ μύρω χρισθεῖς, Χριστὲ
ὁ Θεός, τῶν ἐπιρρύτων παθῶν
ἐλευθέρωσον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς
μόνος ἅγιος, καὶ φιλόανθρωπος. Ἀμήν.**

Κανὼν α', Ὡδὴ η', Τριωδίου Ἦχος β' Ὁ Εἰρμὸς.

«Ῥῆμα τυράννου, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν,
ἐπταπλασίως κάμιнос, ἐξεκαύθη ποτέ, ἐν
ἧ Παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, βασιλέως
πατήσαντες δόγμα, ἀλλ' ἐβόων· Πάντα τὰ
ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀποκενοῦσα, Γυνή μύρον ἔντιμον,
δεσποτικῆ καὶ θεία, φρικτῆ κορυφῆ,
Χριστὲ τῶν ἰχνῶν σου ἐπελάβετο, τῶν
ἀχράντων, κεχραμέναις παλάμαις, καὶ

έβόα· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον
 ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
 αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.
 Δάκρυσι πλύνει, τοὺς πόδας ὑπεύθυνος,
 ἀμαρτίαις τοῦ πλάσαντος, καὶ ἐκμάσσει
 Θριξί· διὸ τῶν ἐν βίῳ οὐ διήμαρτε,
 πεπραγμένων τῆς ἀπολυτρώσεως, ἀλλ'
 έβόα· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον
 ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
 αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.
 Ἱερουργεῖται, τὸ λύτρον εὐγνώμονι, ἐκ
 σωτηρίων σπλάγχνων τε, καὶ δακρύων
 πηγῆς, ἐν ἧ δια τῆς ἐξαγορεύσεως,
 ἐκπλυθεῖσα οὐ κατησχύνετο, ἀλλ' έβόα·
 Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον
 ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
 τοὺς αἰῶνας.

**Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
 προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**

Καταβασία.

«Ῥῆμα τυράννου, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν,
 ἑπταπλασίως κάμιнос, ἐξεκαύθη ποτέ,
 ἐν ἧ Παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, βασιλέως
 πατήσαντες δόγμα, ἀλλ' έβόων· Πάντα
 τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
 ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ
Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες
μεγαλύνωμεν.

Κανὼν α', Ὡδὴ θ', Τριωδίου Ἦχος β' Ὁ
Εἰρμὸς.

«Ψυχαῖς καθααῖς, καὶ ἀρρυπώτοις
χείλεσι, δεῦτε μεγαλύνωμεν τὴν
ἀκηλίδωτον, καὶ ὑπέραγνον Μητέρα τοῦ
Ἐμμανουήλ, δι' αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς,
προσφέροντες πρεσβείαν τεχθέντι.
Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός,
καὶ σῶσον ἡμᾶς».

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄγνώμων φανείς, καὶ πονηρὸς
ζηλότυπος, δῶρον ἀξιόθεον λογοπραγεῖ,
δι' οὗ ὀφειλέσιον ἐλύθη ἀμαρτημάτων,
καπηλεύων ὁ δεινός, Ἰούδας τὴν
φιλόθεον χάριν. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν
ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Λέγει πορευθεῖς, τοῖς παρανόμοις
ἄρχουσι· Τί μοι δοῦναι θέλετε κἀγὼ
Χριστὸν ὑμῖν, τὸν ζητούμενον, τοῖς
θέλουσι παραδώσω; οἰκειότητα Χριστοῦ,
Ἰούδας ἀντwsάμενος χρυσοῦ. Φεῖσαι τῶν
ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αιῶνων, ἀμήν.**

Ὡ πηρωτικῆς, φιλαργυρίας ἄσπονδε!
 λήθης ὅθεν ἔτυχες, ὅτι ψυχῆς, ουδ' ὅς
 ἰσοστάσιος ὁ Κόσμος, ὡς ἐδιδάχθης·
 ἀπογνώσει γὰρ σαυτόν, ἐβρόχισας
 ἀνάψας προδότα. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν
 ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καταβασία.

**«Ψυχαῖς καθαραῖς, καὶ ἀρρυπώτοις
 χεῖλεσι, δεῦτε μεγαλύνωμεν τὴν
 ἀκηλίδωτον, καὶ ὑπέραγνον Μητέρα τοῦ
 Ἐμμανουήλ, δι' αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς,
 προσφέροντες πρεσβείαν τεχθέντι.
 Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός,
 καὶ σῶσον ἡμᾶς».**

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
 ἐλέησον.**

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.
**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
 ἐλέησον.**

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

“Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάριον αυτόμελον Ἦχος γ'.

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου
κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα
εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν
στολὴν τῆς ψυχῆς, **Φωτοδότα, καὶ**
σῶσόν με.

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου
κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα
εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν
στολὴν τῆς ψυχῆς, **Φωτοδότα, καὶ**
σῶσόν με.

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου
κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα
εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν
στολὴν τῆς ψυχῆς.....**Φωτοδότα, καὶ**
σῶσόν με.

ΑΙΝΟΙ Ἦχος α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

**Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις
αὐτοῦ. **Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.****

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

**Εἰς τοὺς Ἀ ὶ ν ο υ ς Στιχηρὰ Ἰδιόμελα
Ἦχος α'.**

Σὲ τὸν τῆς Παρθένου Υἱόν, Πόρνη
ἐπιγνοῦσα Θεὸν ἔλεγεν, ἐν κλαυθμῷ
δυσωποῦσα, ὡς δακρύων ἄξια πράξασα.
Διάλυσον τὸ χρέος, ὡς κἀγὼ τοὺς
πλοκάμους, ἀγάπησον φιλοῦσαν, τὴν
δικαίως μισουμένην, καὶ πλησίον
τελωνῶν σε κηρύξω, Εὐεργέτα
φιλάνθρωπε.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος,
αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἦχος α'

Τὸ πολυτίμητον μύρον, ἡ Πόρνη ἔμιξε
μετὰ δακρύων, καὶ ἐξέχεεν εἰς τοὺς
ἀχράντους πόδας σου, καταφιλοῦσα·
ἐκείνην εὐθύς ἐδικαίωσας, ἡμῖν δὲ
συγχώρησιν δώρησαι· ὁ παθῶν ὑπὲρ
ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ
χορῷ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ
ὀργάνῳ.

Ἦχος α'

Ὅτε ἡ ἀμαρτωλὸς, προσέφερε τὸ μύρον,
 τότε ὁ μαθητὴς, συνεφώνει τοῖς
 παρανόμοις· ἡ μὲν ἔχαιρε κενοῦσα τὸ
 πολύτιμον, ὁ δὲ ἔσπευδε πωλῆσαι τὸν
 ἀτίμητον, αὕτη τὸν Δεσπότην
 ἐπεγίνωσκεν, οὗτος τοῦ Δεσπότητος
 ἐχωρίζετο, αὕτη ἠλευθεροῦτο, καὶ ὁ
 Ἰούδας δοῦλος ἐγεγόνει τοῦ ἐχθροῦ,
 δεινὸν ἢ ῥαθυμία! μεγάλη ἢ μετάνοια!
 ἦν μοι δώρησαι Σωτήρ, ὁ παθῶν ὑπὲρ
 ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
 εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
 ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
 Κύριον.

Ἦχος α'

Ὡ τῆς Ἰούδα ἀθλιότητος! ἐθεώρει τὴν
 Πόρνην φιλοῦσαν τὰ ἴχνη, καὶ ἐσκέπτετο
 δόλω, τῆς προδοσίας τὸ φίλημα· ἐκείνη
 τοὺς πλοκάμους διέλυσε, καὶ οὗτος τῷ
 θυμῷ ἐδεσμεῖτο, φέρων ἀντὶ μύρου, τὴν
 δυσώδη κακίαν· φθόνος γὰρ οὐκ οἶδε,
 προτιμᾶν τὸ συμφέρον. Ὡ τῆς Ἰούδα
 ἀθλιότητος! ἀφ' ἧς ῥῦσαι ὁ Θεὸς τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ... Ἦχος β'

Ἡ ἀμαρτωλὸς ἔδραμε πρὸς τὸ μύρον
 πριάσασθαι, πολύτιμον μύρον, τοῦ
 μυρίσαι τὸν εὐεργέτην, καὶ τῷ μυρεψῷ
 ἐβόα· Δός μοι τὸ μύρον, ἵνα ἀλείψω

κάγω τὸν ἐξαλείψαντά μου πάσας τὰς
ἀμαρτίας.

Καὶ νῦν ... Ἦχος πλ. β'

Ἡ βεβουθισμένη τῇ ἀμαρτία, εὗρέ σε
λιμένα τῆς σωτηρίας, καὶ μύρον σὺν
δάκρυσιν κενοῦσά σοι ἐβόα· Ἴδε ὁ ἔχων
ἐξουσίαν συγκωρεῖν ἀμαρτίας, Ἴδε ὁ τῶν
ἀμαρτανόντων τὴν μετάνοιαν φέρων·
ἀλλὰ Δέσποτα διάσωσόν με, ἐκ τοῦ
κλύδωνος τῆς ἀμαρτίας μου δέομαι, **διὰ
τὸ μέγα σου ἔλεος.**

Ὁ προεστῶς:

**Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τὸ

**Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.**

**Ἦμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυ
νοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.**

**Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ
παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.**

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἄμνος τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱός τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἤμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν** ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἀντιλαβοῦ**, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- **Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,** εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν,** φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**

- **Σ**υγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Χ**ριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
 - **Σοὶ Κύριε.**
- Ἵ**τι Θεός Ελέους καὶ οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, Ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφόρῳ σου ὄμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου Ἅγιε Ἀγίων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου.

**Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς,
ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν

Ἀπόστιχα ἐκ τοῦ Τριωδίου Ἦχος πλ.

β'.

**Σήμερον ὁ Χριστός, παραγίνεται ἐν τῇ
οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, καὶ γυνὴ**

ἀμαρτωλὸς προσελθοῦσα, τοῖς ποσὶν
 ἐκυλινδοῦτο βοῶσα· Ἴδε τὴν
 βεβυθισμένην τῇ ἀμαρτία, τὴν
 ἀπηλπισμένην διὰ τὰς πράξεις, τὴν μὴ
 βδελυχθεῖσαν παρὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος·
 καὶ δός μοι Κύριε, τὴν ἄφεσιν τῶν κακῶν,
 καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους
 σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ
 ἠύφρανθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις
 ἡμῶν.

Ἦχος πλ. β'.

Ἦπλωσεν ἡ Πόρνη, τὰς τρίχας σοι τῷ
 Δεσπότη, ἠπλωσεν Ἰούδας, τὰς χεῖρας
 τοῖς παρανόμοις· ἡ μὲν, λαβεῖν τὴν
 ἄφεσιν, ὁ δέ, λαβεῖν ἀργύρια. Διό σοι
 βοῶμεν, τῷ πραθέντι καὶ ἐλευθερώσαντι
 ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν
 ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν
 κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ
 ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς
 υἱοὺς αὐτῶν.

Ἦχος πλ. β'

Προσῆλθε Γυνὴ δυσώδης καὶ
 βεβορβορωμένη, δάκρυα προχέουσα
 ποσί σου Σωτήρ, τὸ Πάθος
 καταγγέλλουσα. Πῶς ἀτενίσω σοι τῷ
 Δεσπότη; αὐτὸς γὰρ ἐλήλυθας, σῶσαι
 πόρνην, ἐκ βυθοῦ θανοῦσάν με
 ἀνάστησον, ὁ τὸν Λάζαρον ἐγείρας, ἐκ

τάφου τετραήμερον, δέξαι μὲ τὴν
τάλαιναν, Κύριε καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ
τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Ἦχος πλ. β'

Ἡ ἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον, καὶ
ἐπεγνωσμένη διὰ τὸν τρόπον, τὸ μύρον
βαστάζουσα, προσῆλθέ σοι βοῶσα. Μὴ
με τὴν πόρνην ἀπορρίψῃς, ὁ τεχθεὶς ἐκ
Παρθένου, μὴ μου τὰ δάκρυα παρίδῃς, ἡ
χαρὰ τῶν Ἀγγέλων· ἀλλὰ δέξαι με
μετανοουσαν, ἣν οὐκ ἀπώσω
ἀμαρτάνουσαν Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου
ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. δ'

Ποίημα Κασσιανῆς Μοναχῆς

Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις
περιπεσοῦσα Γυνή, τὴν σὴν αἰσθομένη
Θεότητα, μυροφόρου ἀναλαβοῦσα
τάξιν, ὀδυρομένη μύρα σοι, πρὸ τοῦ
ἐνταφιασμοῦ κομίζει. Οἴμοι! λέγουσα,
ὅτι νύξ μοι, ὑπάρχει, οἴστρος
ἀκολασίας, ζοφώδης τε καὶ ἀσέληνος,
ἔρωσ τῆς ἀμαρτίας. Δέξαι μου τὰς πηγὰς
τῶν δακρύων, ὁ νεφέλαις διεξάγων τῆς
θαλάσσης τὸ ὕδωρ· κάμφθητί μοι πρὸς
τοὺς στεναγμοὺς τῆς καρδίας, ὁ κλίνας
τοὺς οὐρανοὺς, τῇ ἀφάτῳ σου κενώσει·
καταφιλήσω τοὺς ἀχράντους σου

πόδας, αποσμήξω τούτους δὲ πάλιν,
 τοῖς τῆς κεφαλῆς μου βοστρύχοις, ὧν ἐν
 τῷ Παραδείσῳ Εὐὰ τὸ δειλινόν, κρότον
 τοῖς ὤσιν ἤχηθεῖσα, τῷ φόβῳ ἐκρύβη.
 Ἀμαρτιῶν μου τὰ πλήθη καὶ κριμάτων
 σου ἀβύσσους, τίς ἐξιχνιάσει
 ψυχοσῶστα Σωτήρ μου; Μὴ με τὴν σὴν
 δούλην παρίδης, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ
 ἔλεος.

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ,
 καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε,
 τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου,
 καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
 Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ').
 Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
 Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
 Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
 Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν,
 ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ').
 Δόξα ... Καὶ νῦν ...
 Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθεῖς.

**Ἐπὲρ τὴν Πόρνην Ἀγαθὴ ἀνομήσας,
 δακρύων ὄμβρους οὐδαμῶς σοι
 προσῆξα, ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος
 προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς
 ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν
 ἄφεςιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν
 ὀφλημάτων κράζοντι Σωτήρ. Ἐκ τοῦ
 βορβόρου τῶν ἔργων μου ῥῦσαί με.**

Κύριε ἐλέησον ιβ' (12).

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
 ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Εν ονόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς
βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν Πίστιν
στήριξον, τὰ Ἔθνη πράυνον, τὸν Κόσμον
εἰρήνευσον, τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν
ταύτην καλῶς διαφύλαξον, τοὺς
προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς
ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον, καὶ
ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει
παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Ἄμήν.

Εὐχὴν τοῦ Ἁγίου Ἐφραΐμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς. **(Μετάνοια).**

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ
ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.

(Μετάνοια).

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμην. (Μετάνοια).

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμην. (Μετάνοια).

Ἀπόλυσις.

**Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε,
δόξα σοι.**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι,
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμην. Κύριε ἐλέησον, Κύριε
ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Πάτερ Ἅγιε
εὐλόγησον.**

**Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον
πάθος δια τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς
ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις
τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ
μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ**

σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου,
προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ
θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ
δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης
καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος.

Ἄμήν.

**Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

Ἄμήν.